

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2050/2020
24.09.2020 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Јасмина Михаиловић и Ненад Савковић, адвокати из ..., против туженог "Горење апарати за домаћинство" д.о.о. у Ваљеву, кога заступа Веран Панић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 244/20 од 31.01.2020. године, у седници одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 244/20 од 31.01.2020. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 244/20 од 31.01.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 244/20 од 31.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 299/2019 од 25.11.2019. године, у ставу првом и делу става другог изреке, којим је тужени обавезан да тужиљи плати трошкове поступка од 23.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и жалба туженог у том делу се одбија као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у осталом делу става другог изреке, којим је одбијен захтев тужиле за накнаду законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка од пресуђења до извршности. Ставом трећим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија. Наиме, тврдњу

да је другостепени суд донео више одлука којима је у истоветним чињенично-правним споровима различито одлучивао, тужени није поткрепио одговарајућим доказима који би указали на потребу уједначавања судске праксе (приложио је укидајуће, а не правноснажне судске одлуке). Не постоји ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, у циљу новог тумачења права, односно одредбе члана 59. Правилника туженог, која се односи на право запосленог на посебно примање (накнаду за сталност), уз услов да је у месецу за који се врши исплата био у радном односу цео месец, да није неоправдано одсуствовао са рада, односно да није одсуствовао са рада због болести и повреде ван рада, а пракса судова у Републици Србији је у погледу примене овог прописа уједначена.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате на име накнаде за сталност поднета је 31.10.2019. године, а вредност предмета спора износи 9.346,69 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**